

3. nedjelja kroz godinu C

Ne žalostite se!

Jer radost Gospodnja vaša je jakost! (Neh 8,10)

Prvo čitanje

Nehemija 8,2-4a.5-6.8-10

U one dane: Prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni razumjeti ga. I na trgu, koji je pred Vodenim vratima, čitao je knjigu od ranoga jutra do podneva, pred ljudima i ženama i svima koji su mogli razumjeti. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona.

Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Otvori knjigu naočigled svemu narodu – jer je bio poviše svega naroda – a kad ju je otvorio, sav narod ustade. Tada Ezra blagoslovi Gospodina, Boga velikoga, a sav narod podignutih ruku odgovori: "Amen! Amen!" Potom kleknu i poklone se pred Gospodinom, licem do zemlje. I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu misao da narod može razumjeti što se čita.

Potom namjesnik Nehemija, svećenik-književnik Ezra i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Gospodinu, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. I još im reče Nehemija: "Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno jer ovo je dan posvećen našem Gospodinu. Ne žalostite se! Jer radost Gospodnja vaša je jakost!"

Drugo čitanje

1. Korinćanima 12,12-14.27

Braćo i sestre! Kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

Evandjelje

Luka 1,1-4; 4,14-21

Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama – kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi – pošto sam sve, od

početka, pomno ispitaio, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen.

U ono vrijeme: Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama.

I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje."

Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima."

Za razmišljanje

Sigurno se većina od nas već susrela s uzrečicom: Isus "da" – Crkva "ne". Isusova se poruka često shvaća kao nešto životno i djelatno, dok Crkva djeluje kao teški, svjetu i životu strani ostatak vremena koje je već prošlo. Često se čini da Crkva proživljava svoje zadnje časove i da je cilj samoj sebi. Uz veliku buku događa se istup osobito mladih ljudi iz Crkve, dok s druge strane doživljavamo procvat različitih sekta i "Isus" pokreta. Stoga se moramo iskreno zapitati: je li Crkva bila slijepa za brige i potrebe ljudi? Može li takva Crkva ljudima još nešto ponuditi? Je li problem u ljudima koji napuštaju Crkvu ili u Crkvi samoj? Može li ta Crkva ponovno postati društveno važna? Može. Doduše, samo pod uvjetom da se samokritički i iskreno ispita u svjetlu Isusove poruke. Središnji sadržaj Isusovog navještanja je Božje kraljevstvo. To kraljevstvo Božje već je prisutno u njemu samom, u njegovim riječima, djelima, u njegovoj osobi. Usprkos svim otporima kraljevstvo se Božje nezaustavljivo širi po ljudima koji se daju zahvatiti Isusovom porukom – u Narodu Božjem, u Crkvi. Sama Biblija nam stavlja pred oči kriterije tog kraljevstva: oslobođenje zatočenih, navještanje radosne vijesti siromasima, sloboda potlačenih. Bog brine za čitavog čovjeka, a ne samo za njegovu "dušu". Time socijalni kriteriji poprimaju religiozno značenje.

U tom smislu možemo razlikovati tri bitna područja djelovanja Crkve:

- 1. Biti znak Božje ljubavi. Ljubav pak znači druge načelno prihvatiti takve kakvi jesu, pa i kad ne razumijemo njihov način razmišljanja i življenja. Nekoga prihvatiti s ljubavlju da bi ga se razumjelo – to je upravo Isusovo držanje, koji prije svih zahtjeva jednostavno poziva.*
- 2. Crkva također treba da pozove na oslobođenje ljudi od svih neljudskosti. Slobodni ljudskiji svijet jest ujedno i više Božji svijet.*
- 3. I konačno, zadaća je Crkve brinuti da vjera i dolazak Božjeg kraljevstva ne ostanu zatvoreni unutar zidova crkve. Vjera je uvijek povezana s djelovanjem koje po oslobođenju ljudi potiče ostvarenje Božjeg kraljevstva.*

"Crkvi ne smiju biti važna samo pravila, samo ono što je bilo... Ako ljudi poruku Crkve više ne razumiju, onda Crkva mora tu poruku drugačije prenositi. I upravo je onda identična sa svojom zadaćom, s onim što Gospodin od nje želi, kad čini ono što je Gospodin činio. Predao se za mnoge, izgubio je svoj život da bi ga tako ponovno zadobio." (K. Hemmerle)

3. nedjelja kroz godinu C

Ne žalostite se!

Jer radost Gospodnja vaša je jakost! (Neh 8,10)

Prvo čitanje

Nehemija 8,2-4a.5-6.8-10

U one dane: Prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni razumjeti ga. I na trgu, koji je pred Vodenim vratima, čitao je knjigu od ranoga jutra do podneva, pred ljudima i ženama i svima koji su mogli razumjeti. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona.

Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Otvori knjigu naočigled svemu narodu – jer je bio poviše svega naroda – a kad ju je otvorio, sav narod ustade. Tada Ezra blagoslovi Gospodina, Boga velikoga, a sav narod podignutih ruku odgovori: "Amen! Amen!" Potom kleknu i poklone se pred Gospodinom, licem do zemlje. I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu misao da narod može razumjeti što se čita.

Potom namjesnik Nehemija, svećenik-književnik Ezra i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Gospodinu, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. I još im reče Nehemija: "Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno jer ovo je dan posvećen našem Gospodinu. Ne žalostite se! Jer radost Gospodnja vaša je jakost!"

Drugo čitanje

1. Korinćanima 12,12-30

Braćo i sestre! Kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

Rekne li noga: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela? I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio. Kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? A ovako, mnogi udovi – jedno tijelo! Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te", ili pak glava nogama: "Ne trebam vas." Naprotiv, mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabije. A udovi koje smatramo nečasnijima okružujemo većom čašću. I s nepristojnijima se pristojnije postupa, a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju čast da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge. I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.

A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici. Zar su svi apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi čudotvorci? Zar svi imaju dare liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače?

Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama – kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi – pošto sam sve, od početka, pomno ispitaao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen.

U ono vrijeme: Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama.

I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje."

Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima."

Za razmišljanje

Sigurno se većina od nas već susrela s uzrečicom: Isus "da" – Crkva "ne". Isusova se poruka često shvaća kao nešto životno i djelatno, dok Crkva djeluje kao teški, svjetu i životu strani ostatak vremena koje je već prošlo. Često se čini da Crkva proživljava svoje zadnje časove i da je cilj samoj sebi. Uz veliku buku događa se istup osobito mladih ljudi iz Crkve, dok s druge strane doživljavamo procvat različitih sekti i "Isus" pokreta. Stoga se moramo iskreno zapitati: je li Crkva bila slijepa za brige i potrebe ljudi? Može li takva Crkva ljudima još nešto ponuditi? Je li problem u ljudima koji napuštaju Crkvu ili u Crkvi samoj? Može li ta Crkva ponovno postati društveno važna? Može. Doduše, samo pod uvjetom da se samokritički i iskreno ispita u svjetlu Isusove poruke. Središnji sadržaj Isusovog navještanja je Božje kraljevstvo. To kraljevstvo Božje već je prisutno u njemu samom, u njegovim riječima, djelima, u njegovoj osobi. Usprkos svim otporima kraljevstvo se Božje nezaustavljivo širi po ljudima koji se daju zahvatiti Isusovom porukom – u Narodu Božjem, u Crkvi. Sama Biblija nam stavlja pred oči kriterije tog kraljevstva: oslobođenje zatočenih, navještanje radosne vijesti siromasima, sloboda potlačenih. Bog brine za čitavog čovjeka, a ne samo za njegovu "dušu". Time socijalni kriteriji poprimaju religiozno značenje.

U tom smislu možemo razlikovati tri bitna područja djelovanja Crkve:

- 1. Biti znak Božje ljubavi. Ljubav pak znači druge načelno prihvatiti takve kakvi jesu, pa i kad ne razumijemo njihov način razmišljanja i življenja. Nekoga prihvatiti s ljubavlju da bi ga se razumjelo – to je upravo Isusovo držanje, koji prije svih zahtjeva jednostavno poziva.*
- 2. Crkva također treba da pozove na oslobođenje ljudi od svih neljudskosti. Slobodni ljudskiji svijet jest ujedno i više Božji svijet.*
- 3. I konačno, zadaća je Crkve brinuti da vjera i dolazak Božjeg kraljevstva ne ostanu zatvoreni unutar zidova crkve. Vjera je uvijek povezana s djelovanjem koje po oslobođenju ljudi potiče ostvarenje Božjeg kraljevstva. "Crkvi ne smiju biti važna samo pravila, samo ono što je bilo... Ako ljudi poruku Crkve više ne razumiju, onda Crkva mora tu poruku drugačije prenositi. I upravo je onda identična sa svojom zadaćom, s onim što Gospodin od nje želi, kad čini ono što je Gospodin činio. Predao se za mnoge, izgubio je svoj život da bi ga tako ponovno zadobio." (K. Hemmerle)*